

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi Z. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn.

I ACz 2745/25,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 29 kwietnia 2026 r.

1. odrzuca skargę;

**2. nakazuje Sądowi Najwyższemu zwrócić na rzecz Skarżącego
kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej
od skargi.**

D.Z.

UZASADNIENIE

Pismem z 14 kwietnia 2026 r. Z. P. (dalej jako: „Skarżący”) złożył skargę na
przewlekłość postępowania sądowego prowadzonego przez Sąd Apelacyjny
Krakowie w sprawie o sygn. I ACz 2745/25 (sprawa incydentalna o rozpatrzenie
zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie w przedmiocie
uregulowania sposobu korzystania z lokalu mieszkalnego na czas trwania rozprawy
rozwodowej).

Pismem z 23 kwietnia 2026 r., które wpłynęło z Sądu Apelacyjnego
w Krakowie, wniesiono o odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), nie przewidują możliwości wniesienia tej skargi w postępowaniu wpadkowym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego od dawna formułuje się pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy”, a nie postępowanie zażaleniowe jako incydentalne (uboczne), którego bieg nie powoduje „przejścia” rozpoznania istoty sprawy do sądu wyższej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; 24 września 2014 r., III SPP 206/14; 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; 6 września 2023 r., I NSP 10/23). To oznacza, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego jako postępowania incydentalnego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy odrzucił skargę oraz nakazał Sądowi Najwyższemu zwrócić na rzecz Skarżącego kwotę 200 złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej od skargi (art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość).

D.Z.

[r.g.]

